

lunde kan bære sig eller drives med Fordel. Dette lader sig kun vanskelig gøre med et Landbrug, der drives under de Former, som dette Landbrug bliver drevet. Endvidere kan det ogsaa have sin Betydning, om man efter en større Maalestok kan bortsælge Foder fra et Landbrug og saa tilføre til Erstatning for det bortgaaede Foder den fornødne Gødning. Men det er ogsaa en Maade at drive Landbrug paa, der vanskelig lader sig forene med en Ejendom, der drives paa den Maade, hvorpaa denne under Krigsministeriet hørende Ejendom drives. For en Realisation af denne Ejendom, helt eller delvis, stiller der sig ogsaa den Vanskelighed i Vejen, at Bygningerne ere beliggende paa en saadan Maade, at de vanskelig kunne realiseres sammen med Ejendommen, uden at det vil være i en ganske overordentlig Grad generende for den Fabrik, i hvis umiddelbare Nærhed de ligge. Skulde jeg udtale noget, hvad Fremtiden angaar, for dette Landbrugs Vedkommende, er det vel muligt, at der, hvis den ærede Krigsminister søgte Assistance hos praktiske og erfarne Folk, kunde træffes et Arrangement, hvorved denne Ejendom kunde byde større Fordel for Staten enten ved Afhændelser i større eller mindre Parceller osv., men jeg tør dog ikke udtale noget bestemt i denne Henseende, thi det afhænger jo meget af, hvorvidt der kan ventes at komme Liebhave. De Liebhave, der bedst kunne tænkes at ville købe større eller mindre Dele af denne Ejendom, ville være de tilstødende Jordbrugere. Men, som sagt, det er vel muligt, at Krigsbestyrelsen kunde søge Vejledning hos praktiske Folk. Dermed udtaler jeg ingen Kritik over de Mænd, der have haft med Styrelsen af disse Forhold at gøre; men det er en given Sag, at disse Mænd ere Folk, der have modtaget deres Udvikling i ganske andre Retninger og med ganske andre Maal for Øje end dette at forstaa sig paa Landbrug. Man kan ikke forlange, at de skulle have særlig Indsigt i dette Forhold. Men jeg erkender, som sagt, at de økonomiske Resultater, denne Landejendom har bragt, ere overordentlig magre.

Hvad Spørgsmaalet om Hærens Hestehold og dens Remontering angaar, ønsker jeg ogsaa at gøre et Par Bemærkninger, idet jeg vil udtale over for Krigsministeren det i høj Grad ønskelige i at gaa videre og videre i Retning af at remontere Hæren fra Landets egen Hestebestand. Det møder utvivlsomt Velvillie overalt, at Remontekommissionen møder op og køber danske

Heste efter stigende Maalestok til Hærens Brug, og at vi mere og mere komme bort fra at købe vore Heste i Udlandet. Hvordan det end gaar, bliver dette altid dyrere, og Spørgsmaalet har utvivlsomt stor Betydning. Hvis vi skulle tænke os den Ulykke ramme Landet, at vi stode umiddelbart foran en Krig, hvor der manglede mange Heste til Hærens Brug, vilde man have ondt ved, ja endog maaske være ganske afskaaren fra at supplere det manglende fra Udlandet. Jo mere der saa var gjort i den Retning at søge det fornødne i Landets egen Hestebestand, jo bedre vilde det være for de Formaalets Opnaaelse, som man under saadanne Omstændigheder har for Øje. Der er gjort ikke saa lidt for at udvikle Hesteavlens med et saadant Formaal for Øje, at man ogsaa kan frembringe Heste til Hærens Brug. Hvad der er gjort paa Bornholm og i det nordlige Sjælland, er bekendt for flere og ganske særlig for Krigsbestyrelsen, der som bekendt har støttet den Udvikling, som der er foregaaet. Nu har man jo ganske særlig i Hillerød søgt at skabe et Avlscenter for Udviklingen af den lettere Hest, for hvilken Hæren i stærk Grad har Brug. Ogsaa for at faa en saadan Institution vilde det være fordelagtigt, at Krigsbestyrelsen fortsætter i den Retning, hvorpaa den er slaaet ind ved i stigende Maalestok at remontere Hestebestanden fra de i Landet fødte og opdrættede Heste. Angaaende den Skrivelse, der foreligger fra Krigsbestyrelsen om dette Forhold i Betænkningen under Nr. 185, skal jeg kun gøre en enkelt Bemærkning. Naar det deri hedder om Fordelingen af Omkostningerne ved Indkøbet af Heste, at man ikke med Nøjagtighed har kunnet specificere disse Omkostninger, men at man antager, at Omkostningerne ved Indkøbet af danske Heste kunne anslaaes til 35 Kr. pr. Hest, medens man anslaar Omkostningerne til Indkøb af Heste i Udlandet til 75 Kr. pr. Hest, vil jeg henstille til den meget ærede Krigsminister at foranledige saadanne Opgørelser, at der kommer til at foreligge nøjagtigere Oplysninger angaaende disse Omkostninger ved Indkøbet, saa at det med Klarhed kan fremgaa, hvorledes Sagen stiller sig med Hensyn til Køb her i Landet og Køb i Udlandet. Hvad angaar Vedligeholdelsesarbejder under Krigsministeriet, specielt Vedligeholdelsesarbejder ved de bestaaende Fæstningsanlæg, nødes jeg til at gøre en Bemærkning mod den ærede Ordfører. Naar han paastod, at de fornødne Beløb